AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 243 — CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, OCTOBER 14TH, 1936 — LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Družba Sv. Rafaela v Ljubljani za varstvo izseljencev

Relif, ki ga daje sedanja administracija, je pravi narodni škandal in sramota za predsednika Roosevelta, pravi Landon

Cleveland. — Republikanski predsedniški kandidat Alf Landon bo ustvaril čudeže, če bo izvoljen 3. novembra predsednikom. Saj tako je hitel zatrjevati v svojem govoru, ki ga je imel pretekli pondeljek zvečer v Clevelandu.

Ponovno je trdil, da bo odpravil vsako zapravljanje in politiko iz javnega relifa, poleg tega pa bo priboril neodvisnost milijonom brezposelnim, da bodo lahko sami služili svoj vsakdanji kruh.

Napadal je predsednika, da je vodil relifno podporo tako, da je postal relif "narodni škandal," "ničvredna zguba" in sramota administracije." Obenem je trdil tudi, da bo izravnal narodni proračun.

Obljuboval je, da bo razmere v Ameriki tako preuredil, da ne bo nikdar več noben državljan zašel v revščino in bo moral prositi za kos kruha. Ako bo pa brezposelnost, tedaj bo vso podporo zvalil na posamezne države, ki laglje tudi podpirajo potrebne kot pa zvezna vlada.

Tekom vsega svojega govora je Landon bril norce iz sedanje uprave in se delal, kot bi bil novodobni Mesija, ki bo spremenil Ameriko v paradiž. Enako je obljuboval tudi Hoover — in vsi dobro veste, kaj smo dobili!

Letos bo več državljanov glasovalo pri predsedniških volitvah kot kdaj prej v zgodovini

Washington, 13. oktobra. Iz vseh držav so dospela sem poročila o rekordnem registriranju ameriških državljanov za letošnje predsedniške volitve. Enakega zanimanja kot letos še ne pomni Amerika.

Oba, Roosevelt in Landon, sta zadnje čase koncentrirala vse svoje sile na osrednji zapad, kjer je prerokovanje najbolj težko glede izida volitev. In ravno v teh državah se je registriralo nenavadno mogočno število državljanov.

Druge države pa tudi niso zaostale. Samo v Californiji se je letos registriralo 3,203,000 državljanov. In na daljnem vzhodu, kot v državi New York in Pennsylvanija, je letos registriranih najmanj 1,500,000 državljanov več kot pri volitvah leta 1932.

Leta 1932 je bilo pri predsedniških volitvah oddanih 39,816,522 glasov. Pričakuje se letos, na podlagi ogromne registracije, da bo najmanj 6 milijonov glasov več.

Samo v državi Illinois je letos 500,000 več državljanov registriranih kot leta 1932. Država Illinois bo letos oddala 4,000,000 glasov. V državi Ohio se pričakuje minimum 2,700,000. Letos je 275,000 več državljanov registriranih v Ohio kot v 1932.

V Pennsylvaniji se je letos 175,000 manj republikancev registriralo kot leta 1932, dočim je število demokratskih registriranih volivcev napredovalo za 132,000. Tudi v državi Michigan se je število glasov zvišalo za 350,000.

Councilmani napadli Antona Vehovca

Pretekli teden je Councilman Anton Vehovec izjavil v mestni zbornici, da je v mestni zbornici več councilmanov, ki sodelujejo z graftarji. Sinoči pa se je vsa mestna zbornica postavila Vehovcu po robu. Skoro pol ure so councilmani šibali Vehovca, češ, zakaj samo sumniči in zakaj ne pride z imeni in fakti na dan. Končno je bila sprejeta enoglasno resolucija, da se pozove državnega prosekutorja, ki naj pokliče Mr. Vehovca pred veliko poroto in tam pod prisego pove, kaj ve slabega o councilmanih. Vehovec sam je volil za resolucijo.

Državljanska šola

Naznanjeno je bilo, da se bo ta teden vršil dvakrat pouk v državljanski šoli na 55. cesti in St. Clair Ave., in sicer v četrtek in petek, 15. in 16. oktobra. Ker je pa bila velika dvorana za petek že prej oddana, se torej pouk ne more vršiti v petek. Vršil se bo samo v četrtek večer. Še je čas za priglasitev novih učencev.

Roparji na delu

Tekom zadnjih dveh dni so roparji na raznih konceh mesta odnesli približno $8,000 raznim kompanijam, posameznikom in pasantom na cestah. Nekemu policistu so iz hiše odnesli celo njegov službeni revolver.

Eksplozija v stadionu

Strahovita razstrelba je nastala včeraj okoli 5:30 v mestnem stadionu. Porušila je en del stadiona, ranila štiri osebe, eno nevarno in povzročila nad $100,000 škode. Eksplozija je bila tako silna, da je metalo ogromne kose konkreta do 40 čevljev visoko, in železne traverze so bile zvite kot bi bile iz papirja. Razstrelba je nastala, ker se je v nekem skladišču nabiral plin, katerega je vnela električna iskra, povzročena radi pokvarjene električne napeljave.

Poroka

V soboto 17. oktobra ob 10. uri dopoldne se vrši v cerkvi sv. Vida poroka Mr. Edward Mariniča (Marinčič), 6010 Bonna Ave. in Miss Helen Janšar, 9501 Yale Ave. Nevesta je vnukinja Rev. Louis Baznika, ki bo ob tej priliki blagoslovil zakonski par in daroval sv. mašo. Sorodniki in prijatelji so vljudno vabljeni.

Iz Geneve, Ohio

Mrs. Mary Strumbel in Mrs. Rose Herbst nam sporočati iz Geneve, da se nahajajo na farmah pri Mr. Jerry Strojinu, kjer grozdje trgajo. Vabijo kakšne pečlarje, ki so voljni za delo, da pridejo na pomoč, ker je še vedno prav luštno na deželi.

Iz bolnice

Mrs. Mary Jerman, 17912 Hillgrove Ave. se je vrnila iz bolnice in prijateljice jo lahko obiščejo.

Landon in resnica

Washington, 13. oktobra. James Farley, načelnik demokratske stranke, je prijel republikanskega kandidata Landona za jezik radi njegovih trditev, da je Roosevelt v treh letih in pol potrošil $25,000,000,000 javnega denarja. "Mr. Landon premišljeno laže," je dejal Farley. "Od omenjene svote je šlo $14,000,000,000 za redne stroške zvezne vlade, kakoršne bi imel vsak drug predsednik. Preostaja še $11,000,000,000. Od teh so dobili bivši vojaki $2,000,000,000, posojila na farme, hiše in drugo znašajo $4,000,000,000, torej preostaja še 5 milijard, kar je bilo izročeno za relif brezposelnim in za javna dela, ki koristijo vsemu narodu. Kdo zapravlja?"

Mesto New York priredi razstavo, ki bo veljala $125,000,000

New York, 13. oktobra. Te dni so bili odobreni v New Yorku kolosalni načrti za gigantsko svetovno razstavo, ki bo otvorjena v New Yorku v letu 1939. Stroški za zgradnjo razstave so proračunjeni na $125,000,000.

Razstavni prostori se bodo nahajali na obrežju Flushing zaliva v Queens okraju. Obsegali bodo nič manj kot 1,260 akrov prostora. Voditelji razstave računajo, da bo slednja privabila najmanj 50,000,000 obiskovalcev iz vseh delov sveta tekom enega leta, ko bo razstava odprta.

Dnevno bo prostora na razstavi za 800,000 oseb. Računa se, da bodo obiskovalci newyorške razstave potrošili v enem letu nič manj kot en tisoč milijonov dolarjev in da se bo razstava dobro izplačala.

Glavna privlačna sila razstavnih prostorov bo 250 čevljev visok stolp. 6,000 telefonov se bo nahajalo na razstavi, 12,000 raznih izložbenih prostorov, in posnetek po clevelandski razstavi bodo takozvane "Streets of the World." Od zvezne vlade pričakujejo $35,000,000 prispevkov, mesto prispeva enako svoto, dočim bodo ostalo založili privatni delničarji razstavnega podjetja.

V počast knjižnice

Javna knjižnica na 55. cesti in St. Clair Ave., je te dni praznovala 30-letnico svojega uspešnega delovanja v tem okrožju. Pretekli četrtek je imel Community Welfare Club slavnostno sejo v prostorih knjižnice, in v imenu Kluba je predsednica Mrs. Mihelich podarila knjižnici krasno delo Francis I., avtor Hackett, dočim je dobila načelnica knjižnice, zaslužna Miss Sunderland, lepo cvetlično vazo. Pozneje so naše žene in dekleta, članice kluba, servirale slovensko potico in kavo.

Prvi srnjaki so tu!

Mr. Johnny Gornik je poslal iz zlatih rudnikov v Idaho krasnega srnjaka Mr. Franku Belaju v Cleveland. Srnjak je romal v ledenico za nekaj časa in ko se tam dodobra ohladi, bo skočil v omako. Kje in kdaj, pa še ne vemo, dasi nas mika vedeti.

Iz seje Jugoslov. kluturnena vrta

Sinoči se je v stari šoli sv. Vida vršila važna seja Jugoslovanskega kulturnega vrta ob številni udeležbi zastopnikov in zastopnic. Navzoči zastopniki naroda so enoglasno obsodili narodni zločin, povzročen po nasprotnikih, ki so ukradli kip Ivana Cankarja. Sklenjeno je bilo, da se gre s preiskavo energično naprej, da se končno dožene, kdo so lopovi in da se jih postavi pred javnost na sramotni steber. Sklenilo se je, da se gre z vsemi pripravami za odkritje spomenikov Gregorčiču in Cankarju naprej brez ozira na zločin. Enoglasno sklenjeno, da se postavi kip Cankarja v Jugoslovanski kulturni vrt. Končno je dobil odbor polnomoč, da stori sleherni korak, ki se mu zdi primeren, in se lahko obrne tudi na sodnijo, ki bo prisilila pričevanje gotovih prič, ki vedo kaj o tej zadevi, tako da pride svetloba v to zločinsko temo. Ako se ne dobi sohe nazaj v nekaj dneh, se nabavi novo.

Jugoslovanski kralj Peter je dober učenec

Glasom poročil Associated Press iz Belgrada napreduje mladi Jugoslovanski kralj Peter na vseh poljih. 6. septembra je praznoval svoj 13. rojstni dan. Tekom prvih treh mesecev po tragičnem umoru njegovega očeta Aleksandra je bil mladi kralj najbolj nesrečen fantič, žalosten in obupan. Polagoma se je zacelila globoka rana. Zamotili so ga s tem, da je začel posvečati več pozornosti učenju. Danes je Peter vzoren mlad fant. Šolski pouk v preteklem semestru je izvrstno naredil. Tekom poletja se je mudil deloma v Dalmaciji, deloma na Bledu, kjer se je igral in zabaval s svojimi enakovrstnimi tovariši, tremi srbskimi, tremi hrvatskimi in tremi slovenskimi mladimi fanti. Peter je velik ljubitelj sporta, zna jahati, igrati tennis, je izurjen v plavanju in čolnarenju in vodi previdno motorno kolo. Največ zabave ima v svoji delavnici, kjer izdeluje razne lesene predmete. Njegova vzgoja je precej stroga. Profesorje mora absolutno poslušati, pa jim tudi rad sledi. Je jako resnega značaja, obenem pa taktičen in se že sedaj zaveda ogromne odgovornosti, ki jo bo imel, ko prevzame vlado ob izpolnjenem 18. letu.

Dr. Lausche čampijon

Naš slovenski zobozdravnik Dr. Wm. J. Lausche je postal čampijon golfa na prostorih Lake Shore Country kluba, ko je porazil svojega najbolj spretnega nasprotnika Mr. John Skinnerja. Dr. Lausche je naredil 76 in 75 točk, Mr. Skinner pa 73 in 79. Šlo se je torej samo za eno točko. Good luck, dr. Bill! Upamo, da bo brat Frank J. Lausche enako odnesel prvenstvo pri prihodnjih sodnijskih volitvah!

Starši "Slavčkov"

V četrtek 15. oktobra se vrši izredna seja staršev "Slavčkov." Vzrok je, ker se vrši jesenski koncert 25. oktobra. Treba je rešiti precej važnih problemov glede prireditve. Ako vam je za napredek mladine, boste gotovo navzoči. Seja se vrši v S. N. Domu, novo poslopje, soba št. 2. Začetek ob 8. uri zvečer.—Odbor.

Pripravite se!

V petek, 16. oktobra priredi Demokratski klub 23. varde v S. N. Domu velik ples v korist vseh naših slovenskih kandidatov, ki kandidirajo na demokratski listini za razne urade. Igrala bo izvrstna godba. Povabljeni so vsi zavedni ameriški državljani, da se gotovo priglasijo in v dobri družbi demokratov in prijateljev predsednika F. D. Roosevelta nekoliko prispevajo za uspeh s tem, da se udeležijo. Na razpolago bo tudi dober prigrizek in okusna pijača. Pridite vsi, starejši in mlajši. Pomagajmo po svoje k izvolitvi naših kandidatov in k izvolitvi predsednika Roosevelta.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

Na avtomobilski razstavi, ki se bo vršila od 14. do 21. novembra v Chicagu, bo letos posebna privlačnost izbiranje zastopnic vseh narodnosti, iz katerih obstoji chicaško prebivalstvo. Te zastopnice bodo dobile naslov "neveste." V svoji zunanjosti bodo morale kazati najbolj značilne lastnosti svojega naroda. Izbrana bo tudi jugoslovanska nevesta. Vabljena so tudi slovenska dekleta. V poštev pridejo ženske od 18. do 25. leta, lepe postave, zalega obraza in prikupljivega vedenja.

Po dolgi bolezni je umrl v bolnišnici v Detroitu rojak Frank Skerbe. Zapušča ženo, ki se nahaja že več let v blaznici, dva sinova in sestro Julijo Menton, v New Yorku pa očeta, dva brata in dve sestri.

Jos. Zimer iz Detroita je prejel vest, da je na Igu pri Ljubljani umrl njegov oče Anton Zimer, dobro poznani kolarski mojster in ustanovitelj požarne brambe na Igu. Star je bil 86 let. Zapušča pet sinov in dve hčeri, in od teh so trije sinovi in ena hči v Ameriki.

Smrtna kosa

V torek opoldne je po dolgi in mučni bolezni preminul dobro poznani rojak Luka Bergoč, 15608 Calcutta Ave. Pokojni je bil star 58 let in zapušča tu žalujočo soprogo Agnes, rojeno Fatur, sina Raymunda, hčer Frances, brata Gregorja, pet vnukov v Strabane, Pa., enega v Detroitu, eno vnukinjo v Clevelandu, sestrično v Barbertonu in druge sorodnike. Ranjki je bil rojen v Slavini na Notranjskem, kjer zapušča tri brate in sestro. V Ameriki je bival 32 let, in sicer v Pennsylvaniji 24 let, zadnjih osem let je bil pa v Clevelandu. Bil je član društva V Boj št. 53 SNPJ in društva "Združeni bratje" št. 26 SSPZ. Pogreb se bo vršil v petek zjutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda Jos. Žele in Sinovi, 452 E. 152nd St. v cerkev Marije Vnebovzete in na pokopališče sv. Pavla. Bodi ranjkemu ohranjen blag spomin, prizadetim pa naše globoko sožalje!

Na operacijo

V Mt. Sinai bolnici je srečno prestala operacijo Mrs. Frances Medved, 18701 Cherokee Ave. Želimo, da bi priljubljena rojakinja čimprej in popolnoma okrevala.

Predsednik Roosevelt je dobil ogromne sprejeme v državi Kansas, odkoder prihaja Landon. Navdušeno sprejet v Coloradi

Dodge City, Kans., 13. oktobra. Ko se je Rosevelt vozil preko zapadnega dela države Kansas v poznih večernih urah je bil naval na železniških postajah, mimo katerih je vozil njegov vlak tako silen, da je moral vlak vsepovsod ustaviti in se je moral Roosevelt pokazati pozno v noči zbranim farmarjem.

Farmarji, ki sicer hodijo zgodaj spat, so ostali vso noč po koncu, da vidijo in mogoče slišijo predsednika. Večkrat je Roosevelt stopil iz vlaka v sredino tisoče farmarjev in govoril z njimi kot stanovski tovariš.

Povedal jim je, da želi stabilizirati cene farmarskim produktom, tako da bo farmar spomladi, ko seje, zasiguran, da bo dobil pošteno ceno za svoj pridelek. Povedal je, da ima tudi on dve farmi, nakar je neki farmar navdušeno zakričal: "Živijo farmar Frank!"

Zopet drugi farmar se je prerinil do predsednika in zakričal: "Mi farmarji v Kansasu ne govorimo dosti, toda povem vam, da bomo vsi volili za Roosevelta!" Splošno se je opazilo, da je bil Roosevelt v državi Kansas mnogo bolj navdušeno in prisrčno sprejet, kot sam Landon, ki je governer države Kansas.

Včeraj je govoril predsednik v stadionu v Lawrence, Kans. Od blizu in daleč je prišlo v mesto nad 100,000 ljudi, dočim je Landona istotam pred nekaj tedni poslušalo le 15,000 oseb. Vse javne šole v bližnjih mestih so proglasile praznik za otroke.

Od železniške postaje do stadiona, petnajst blokov, je bilo uvrščenih 42 godb, ki so igrale živahno v pozdrav predsedniku.

V Denverju je predsednik govoril ogromni množici glede dvoreznosti republikanskega kandidata. Na vzhodu, kjer ni farmarjev, govori, da bo odpravil ves relif, na zapadu pa, kjer so farmarji silno trpeli, pravi, da bo šel do skrajnosti, da vlada pomaga ljudem.

"V Rimu so imeli boga, kateremu je bilo ime Janus. Ta bog Janus je imel dva obraza in dvojna usta. Več vam ni treba omeniti glede mojega nasprotnika," je rekel Roosevelt.

"Ali želite Ameriko prodati onim, ki so vas vrgli v mizerijo in depresijo?" je vprašal Roosevelt poslušalce v Denverju. Iz 22,000 grl je zadonelo: "Nikdar!"

Bombe dežujejo nad Madrid, ki je pripravljen za dolgo obleganje od strani uporniških čet

Lizbona, Portugalska, 13. oktobra. Tri močne kolone uporniške armade se pripravljajo za zadnji naskok nad Madrid. Včeraj je 20 uporniških zrakoplovov metalo težke bombe nad glavno mesto.

Civilno prebivalstvo Madrida, kolikor ga je še ostalo, se je poskrilo. Pred enim mesecem so uporniki trdili, da bodo v Madridu 12. oktobra, ko vsa Španija obhaja velik narodni praznik ob obletnici, ko je Kolumb odkril Ameriko.

Toča danes se nahajajo uporniki še od 35 do 40 milj od Madrida, dasi imajo mesto obkoljeno od treh strani. Španska vlada je odposlala že tisoče žensk in otrok iz mesta in nadaljni tisoči bodo sledili, tako da bo posadka imela dovolj živeža.

Španska vlada trdi, da bo vzelo mesece, predno se morejo uporniki polastiti Madrida. Lojalnim četam je v korist vreme in delikatni mednarodni položaj. Medtem se pa iz Moskve poroča, da je Rusija ponovno napadla Nemčijo, Italijo in Portugalsko radi pomoči, ki jo dajejo omenjene države upornikom.

Kardinal Dougherti postal papežev legat

Rim, 13. oktobra. Papež Pij XI je imenoval ameriškega kardinala Doughertya, nadškofa v Philadelphiji, za papeževega legata na Mednarodnem evharističnem kongresu, ki se vrši prihodnje leto v Manili, Filipinsko otočje. Kardinal Dougherty je bil svoječasno škof v Manili.

Pikšova mama umrla

Iz stare domovine se poroča da je 26. septembra umrla na Visokem pri Kranju, Jera Pikš, rojena Sajovic, sestra ljubljanskega stolnega prošta Janeza Sajovica. Dosegla je visoko starost 86 let, kakor njen brat, ki je umrl leta 1917 v visoki starosti 87 let. Pokojna je bila blaga in vzorna žena. Od njenih sinov je bil eden na domu gospodar, pet pa jih je bilo v Ameriki in je eden tam umrl (Peter), eden se je pa preselil v Ljubljano. Trije ostali sinovi se nahajajo danes še v Clevelaudu, Frank, Joseph in Michael Pikš. Naj bo dobri mamici in vzorni slovenski ženi ohranjen časten spomin!

Zopet v bolnišnici

Rojak Josip Ziganti, z zapadne 56. ceste, se je moral te dni vsled odredbe zdravnikov zopet podati v novo U. S. Marine bolnišnico, da mu uravnajo hrbtenico. Navedena bolnišnica je na E. 124th St. in Fairmont Rd., kjer ga njegovi prijatelji lahko obiščejo, pred vsem pa člani društva sv. Križa št. 214 KSKJ., katerega je tudi on član. Želimo mu, da bi do 3. novembra okreval, da bo lahko volil, kakor iskreno želi, za Roosevelta, Mihelicha in Lauscheta.

Prestavljena seja

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ je prestavilo svoje seje iz tretje srede na tretji četrtek v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Torej bo prihodnja seja v četrtek 15. oktobra.

Odprta pot

Lakeside Ave. med Ontario Street in E. 6th St., ki je bila zaprta ves čas, odkar je bila otvorjena Velika jezerska razstava, je sedaj zopet otvorjena za normalni avtomobilski promet.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto $5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, $5.50; pol leta, $3.00.
Za Evropo, celo leto, $8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, $5.50 per year; Cleveland, by mail, $7.00 per year.
U.S. and Canada, $3 00 for 6 months; Cleveland, by mail, $3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, $5.50 per year, $3.00 for 6 months.
European subscription, $8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 243, Wed., Oct. 14, 1936

Dvojna obveznost delničarjev

Državljani v državi Ohio bodo imeli priliko 3. novembra glasovati o posebnem amendmentu k ustavi države Ohio. Dosedanja postava določa, da so delničarji državnih bank, v slučaju insolventnosti banke, primorani, da plačajo dvojno obveznost v svojih delnicah.

To se jako lepo glasi, toda vsaj pri malih bankah, ki so prišle v zadrego se ta postava ni izpolnjevala iz enostavnega vzroka, ker so bili v slučaju insolventnosti delničarji malih bank veliko bolj prizadeti kot pa vlagatelji sami. Kajti v največ slučajih so bili največji vlagatelji delničarji sami.

Državna postavodaja države Ohio je dognala, da je dotična točka o dvojni obveznosti delničarjev krivična napram delničarjem malih bank. Zato je izprožila iniciativo in jo predložila državljanom države Ohio na glasovanje 3. novembra, da se spremeni ustava države Ohio v toliko, da delničarji bank niso več obvezani poravnati dvojno obveznost svote, katero so založili kot kapital v svojo banko.

Dosedanja postava celo pravi, da morajo delničarji državnih bank plačati dvojno obveznost v originalni svoti vrednosti delnic. To je silna krivica napram delničarjem. Naj dobimo zopet kakega Hooverja za predsednika, ki bo s krivično in nepošteno taktiko in zaveznostjo z Wall Street špekulanti pognal male banke v nesolventnost, pa bodo morali zopet mali obrtniki, trgovci in delavci, ki so delničarji malih bank in posojilnic, plačevati dvakrat toliko kot so originalno vložili kot kapital v banko, ne da bi pri tem imeli garantirane svoje vloge.

37 držav v Zedinjenih državah je že odpravilo dvojno obveznost delničarjev, in letos se pričakuje tudi od države Ohio, da naredi enako. Dvojna obveznost delničarjev bank je bila upeljana pred 90. leti, ko so maloštevilni financirji vladali nad vsemi bankami v deželi in so s tem preprečili ljudem, ki so imeli malenkostna sredstva, da niso mogli investirati svojih par tisočakov svoje lastne banke. Položaj kot je obstojal pred 90. leti in kot je danes je popolnoma izpremenjen.

Hvaležni moramo biti predsedniku Rooseveltu, ki je izposloval od kongresa Zedinjenih držav postavo, glasom katere se garantira slehernemu vlagatelju najmanj $5,000 za slučaj, da bi banka postala nesolventna.

$5,000 je povprečna vloga naših ljudi. Kdor ima več in ne zaupa eni banki, lahko naloži denar v drugi banki. Tudi tam bo imel nadaljnih $5,000 garantiranih od ameriške vlade. In če je tako srečen, da ima $20,000 ali več v gotovini, lahko naloži v štiri ali pet bank po $5,000, ne da bi se mu bilo kdaj bati, da bi zgubil en sam cent. To postavo je izposloval predsednik Roosevelt, in mi mislimo, da so Zedinjene države dovolj obširna in mogočna garancija, da v bodoče siromaki in ljudje z malimi prihranki ne bodo več zgubili denarja v bankah.

Dvojna obveznost delničarjev v bankah države Ohio je zastarela ustanova, ki danes ne odgovarja več svojemu namenu. Tekom zadnje bančne krize v letu 1933 se je izkazalo, da ta dvojna obveznost sploh ni pomenila ničesar, kajti delničarji vsake banke so bili bolj silovito prizadeti kot pa vlagatelji sami. Delničarji niso samo izgubili vse svoje premoženje, katerega so vložili v kapital banke, pač pa tudi svoje ostale vloge, dočim so vlagatelji izgubili le deloma vloge, katere se jim bodo od časa do časa vračali, dočim morajo delničarji čakati do zadnjega.

Državna postavodaja države Ohio je enoglasno odobrila amendment, da se odpravi dvojna obveznost. Celo sam Theodore Tangeman, bivši načelnik bančnega oddelka države Ohio je proti njej. Seveda, ako bo nova določba sprejeta, se ne bo tikala stare postave glede dvojne obveznosti, pač pa le bank v bodočnosti.

Ljudje se bojijo danes vlagati kapital v banke, ker jim preti postava z dvojno obveznostjo. In če kapitala ni, banke ne morejo poslovati. Vse angleško časopisje v državi Ohio je za tozadevno spremembo. In tako tudi mi svetujemo našim državljanom, da volijo 3. novembra za amendment k ustavi države Ohio, da se prekliče dvojna obveznost delničarjev vsake državne banke, ker je ta dvojna obveznost pokrita z novo federalno postavo, ki garantira vsakemu vlagatelju v vsaki banki izplačilo $5,000 v slučaju nesolventnosti. Prosimo, da ne prezrete dotičnega volivnega listka 3. novembra.

—o—

Rev. M. Jager:

Za mladino!

Da se nam mladina odtujuje, vedno tožimo. Precej res je to. Res je, kakor nek prepad med našimi mlajšimi in njihovimi starši. Odkod to? Deloma je to popolnoma naravno, deloma smo pa tudi mi starejši tega krivi.

Popolnoma naravno je, in se temu ne da izogniti, da bo imela mladina, rojena in vzgojena v čisto drugačnih okoliščinah, kakor pa starši, tudi precej drugačno mišljenje in čustvovanje in zanimanje, kakor pa starši, rojeni in vzgojeni v starem kraju. Naša mladina ne ve skoro ničesar o trudu in trpljenju našega kmetskega življenja v starem kraju, pa tudi skoro ničesar o njegovi romantiki in lepoti in poeziji. Sploh si vsega tega niti predstavljati ne more, ker tudi farmarsko življenje tukaj je vse drugačno kakor pa kmetsko življenje v starem kraju. Zato ji ne smemo zameriti, ako naša mladina ne kaže tistega zanimanja za naše stvari, kakor ga imamo mi, ki se nikdar ne bomo popolnoma otresli domotožja in hrepenenja po starokrajskem življenju.

A nekaj smo pa tudi mi sami krivi, ako nam je naša mladina tako zelo odtujena! Morda smo preveč omalovaževali to, kar nje zanima, zato se je v njih vzbudil odpor, da potem tudi oni omalovažujejo to, kar pa nas zanima, kar je pa nam drago. — Zlasti kar se tiče jezika, je mnogo krivde na starših samih, da znajo otroci splošno tako bore malo slovenščine. V prav mnogih družinah se zdi, kakor da se starši naravnost trudijo, da bi otroci ja ne znali slovenščine, marsikje celo namenoma tako, — imam dokaze za to! — marsikje pa iz tiste naše nelepe navade, ki se je kazala tudi že v starem kraju, da tako radi mešamo besede iz tujih jezikov med naš jezik. Iz tega bi kmalu nastal čisto poseben jezik: amerikanska slovenščina! Na otroke doma se vse premalo vpliva, da se izrazujejo slovensko, da bi govorili slovensko. Vem, da se mlajši otroci od starejših svojih bratov in sester privadijo samo angleškega govorjenja, vendar bi lahko starši kljub temu še marsikaj lahko rešili slovenščine pri svojih otrocih, ako bi bolj od njih zahtevali slovensko izraževanje. Poznam družine, kjer starši tako delajo, in njihovi otroci veliko veliko bolje znajo in razumejo slovensko, kakor pa drugod. Pa zato dotični otroci nič manj ne znajo angleščine, še bolje, ker se je lažje pravilno priuče v šoli. Ah, kolikrat se pa zgodi, da starši — verjamem, da nevede, — sami ubijejo v otroku veselje za slovenski jezik, ker se smejejo otroku in norčujejo, ko otrok pravilno ne pove slovenske besede, se pravilno ne izrazi! Naravno, da to otroka odstraši, da se o otroku zameri, in posledica je? otrok ne bo hotel sploh nobene besede več izgovoriti slovensko!

Zato moramo biti tem bolj veseli, ako vidimo, da se tuintam mladina vendarle kaj bolj zanima za naše slovenske stvari, za naš jezik. Zlasti za naš jezik. Kajti če se zanima za jezik, če bodo naši mladi vsaj precej če že ne popolnoma zmožni slovenskega jezika, se bodo vse bolj zanimali za vse druge naše stvari. Kajti neznanje slovenščine je glavni vzrok, zakaj se mladina odtujejo od nas.

In eno najboljših sredstev, da se mladina priuči slovenščini, je dramatika, nastopanje v igrah na odru. Tam morajo znati gladko in jasno izgovarjati besede, pri vajah jih toliko časa ponavljajo, da so tega zmožni. Tam morajo izgovarjati besede, pri vajah jih toliko časa ponavljajo, da so tega zmožni. Tam morajo pomen vseh besed natanko razumeti, sicer se ne morejo v igro uživeti, kakor se je treba, ne morejo spremljati svojih besedi s pravilnim obnašanjem in kretnjami. Tako že iz ene same igre spoznajo naši mladi igralci pomen mnogih besedi, ki so jim bile preje neumljive, jezik se jim vedno bolj privaja jasni in pravilni slovenski izgovorjavi. Iz narodnih slovenskih iger pa vedno bolje spoznavajo mišljenje in čustvovanje slovenskega kmeta, in tako naše lastno, saj s kmetov nas je prišlo 99 odstotkov! O saj imajo tudi naši otroci slovensko kri in ne bo preteško narediti jih dovzetne za našo lepoto! — Samo poguma jim dajmo, pokažimo jim, da cenimo njihov trud za slovenski jezik, pokažimo jim, da cenimo njihov trud za slovenski jezik, pokažimo jim, da nas veseli, da se žele priučiti jeziku svojih staršev, in naša mladina bo vedno bolj zopet naša!

V nedeljo 18. oktobra vprizorimo na odru šole sv. Vida lepo narodno igro: "Naša kri." Nastopilo bo preko 30 igralcev in od teh jih je komaj 5, 6, ki so rojeni v starem kraju in so gladko zmožni slovenskega jezika. Vsi drugi so tu rojeni in se morajo še vsi boriti za pravilno izgovorjavo slovenščine, nekateri še prav precej. Kaj mislite Slovenci, ali jim ne bi dali poguma, da se bodo še naprej radi vežbali v slovenščini, s tem, da bi prišli v prav obilnem številu na to predstavo? Ali ne bi bili naši mladi zelo zelo razočarani, ako bi zagledali v nedeljo popoldne in zvečer pred seboj slabo zasedeno dvorano? Prav gotovo bi jim s tem vzeli mnogo veselja in poguma, še naprej se vežbati v slovenščini, ako bi videli, kako se starši kaj malo zanimajo za njihov trud, kako starejši kaj malo cenimo njihovo prizadevanje za naše slovenske stvari! Torej pridite, rojaki slovenski, pridite v prav obilnem številu v nedeljo 18. oktobra popoldne ali zvečer na predstavo "Naša kri" v dvorano šole sv. Vida! Že v naprej vam v imenu naše mladine kličem: Pozdravljeni! Dobrodošli!

Lojze Rozman:

Prevarjena Francija

(Konec)

Ako govorimo o Nemčiji in Hitlerju, se moramo zavedati, da ta dva pojma nista istovestna. Z Nemčijo samo je pameten dogovor mogoč, toda s Hitlerjem pa samo pod pogojem, da sam dobi vse štiri ase v roke. Preobrat v francosko-nemških odnošajih je prišel s saarskim plebiscitom. Začetkom novembra 1934 je še kazalo, da bo Posarje za Nemčijo izgubljeno. Pričakovali so "status quo." Nemški generali, ki se niso nikakor mogli sprijazniti z avtrijskim korporalom, so se pripravljali vreči Hitlerja, ako bi saarski plebiscit bil neugoden za Nemčijo. Hitler je bil ob robu prepada. Toda prihitel mu je na pomoč prijatelj Laval, ki je delal na vse kriplje, da se je Posaarje izreklo za Nemčijo. Hitlerjevo stališče se je utrdilo. Hitlerju je zrasel greben. Prekršil je versaljsko pogodbo ter začel splošno oboroževanje. Okupacija Porenja je sledila. Raztrgal je lokarnski dogovor. Dogovoril se je z avstrijskimi nacijonisti, da se Avstrija združi z Nemčijo, ako bi to kazalo. Polastil se je Danziga. Morda bo Čeho-Slovaška prihodnja na jedilnem listu.

Hitler je zasedel Porenje po padcu Lavalove vlade. Uspeh mu je bil že v naprej zagotovljen, saj mu je Laval očistil in pripravil pot. Dobro poučeni krogi komentirajo ta dogodek nekako takole: General Von Fritsch, vrhovni poveljnik nemške armade, je odločno ugovarjal, da bi Nemčija zasedla Porenje, češ, da je nemška armada še prešibka, da bi zamogla tvegati vojno. Zagrozil je, da bodo vsi generali odstopili, ako bo Hitler vztrajal na svojem stališču. Hitler jih je pa tolažil, da vojne ne bo. Pravijo, da jim je dal kot jamstvo pismeno povelje, da se morajo brez boja umakniti iz Porenja, ako bi Francija mobilizirala in prekoračila mejo.

Na Francoskem je ministerski predsednik Sarraut zahteval delno mobilizacijo in Flandin ga je podpiral. Mandel je celo hotel, da francoske čete prekoračijo mejo. Skoro ni bilo dvomiti, da bi se bil francoski kabinet odločil za vojno proti Nemčiji, da ni bilo, kakor se pripoveduje, dveh možakov, ki sta potolažila razburjene duhove. Aleksander Leger je bil eden in general Gamelin, šef generalnga staba, pa drugi. Utemeljeval je svoje mnenje s tem, da bi rabil najmanj štiristo tisoč mož, da bi izvedel okupacijo Porenja in zapodil Nemce domov. Ta mobilizacija bi preveč razburila pacifiste in mogoče bi prišlo še do splošne stavke.

Tako je Hitler zopet prevaril Francijo. Kajti računal je, da je napadalcu toliko lažje doseči svoje namere, čimbolj preplašen je nasprotnik. Sarrautov kabinet je moral odstopiti in nasledil ga je Leon Blum.

Hitler je podvzel drugo predrznost s tem, da se je polastil kar lepo na tihem Gdanskega (Danzig). Leon Blum je pravkar zaključil svoj veličasten govor v zasedanju lige narodov, kjer je zagovarjal Francio, da ni hotela nastopiti proti Nemčiji, češ, da je preponosna in preveč demokratična. Ta Hitlerjev korak je pa Bluma tako razjaril, da je hotel takoj poslati eskadro križark pred Gdansko ter zapreti pristanišče. Tu ga je zopet oviral Leger, ki se je boril proti tej Blumovi ideji kakor obupan. Posrečilo se mu je pridobiti še Delbos-a, zunanjega ministra, sklicujoč se na generala Gamelina in njegovo Nemčijo, bi pomenilo obenem izjavo. Trdil je, da napasti tudi vojno z Italijo. Na Anglijo se ni zanesti in da je tudi prešibka. Rdeča armada je pa preveč oddaljena. Francoske vojaške in zračne sile bi pač mogle kljubovati Nemčiji, toda nikakor ne tudi Italiji ob istem času. Blum se je na srečo potolažil. Toda v Blumu je še naprej vrelo. Kajti ko so mu na londonski konferenci treh lokarnskih velesil predložili načrt glede Čeho-Slovaške, je Blum revolucijonaril. Bilo mu je toliko lažje, ker je bil ven iz zaduhle atmosfere na Quai d'Orsay, kjer očividno nihče ni odprl oken, odkar se je Laval umaknil.

Nevarnost, da se Hitlerjevi načrti glede Čeho-Slovaške posrečijo, je prav resna, ako ne bo uspelo uničiti jih v kali. Nemčija sicer nikakor ne namerava naravnost napasti Čeho-Slovaške, kajti to bi izzvalo neposredno evropsko vojno. Praga je v zvezi z Moskvo in Hitler dobro ve, da ni tako varno poskusiti prevariti tovariša Litvinova kakor pa Lavala. Litvinov namreč ni začetnik v umetnosti prevare; on je bil že mojster v tej stroki, ko je bil Hitler še v političnih povojih. Rusija je Hitlerju najbolj na poti. Toda so druge možnosti in pota. Varšava in Praga nista v najboljših odnošajih radi tesinskega teritorija; polkovnik Beck je nemški prijatelj in uslužno orodje Berlinu. Čeho-Slovaški obrambni dogovori z zavezniki pridejo v poštev le za slučaj, da jo napade Nemčija. Toda dogovor se ne tiče drugih držav, kot na primer Poljske. Vendar Hitler računa drugače. Na Češkem živi okrog tri milijone Nemcev, ki so po večini organizirani po nacijskem vzorcu. Žive neposredno ob nemški meji. Lahko bi bilo zanetiti oboroženo vstajo, financirano iz Berlina, katera bi vodila do civilne vojne. Saj ima Hitler že dobre skušnje v Avstriji ter sedaj v Španiji. Hitler bi trdil, da so nemški interesi ogroženi ter bi lepo vkorakal na Češko. Vse bi bilo na zunaj lepo in na mestu.

Ali je pa mogoče odstraniti to nevarnost? Prav lahko, ako bi Praga in Berlin sklenila pogodbo. Seveda bi ta pogodba ponižala Čeho-Slovaško na stališče služabnice nacizma, kakor je danes Avstrija. Lacroix, izredno zmožen francoski poslanik v Pragi je opozoril Beneša, da je edini izhod za Češko,da se nasloni na Francijo.

Leona Bluma opisujejo kot idealista. V nekaterih ozirih se to strinja z dejstvom. Toda brez dvoma je bolj realist. Poročilo poslanika Lacroix-a ga je streznilo. Odločno stran njegove narave je bilo zaznati na londonski konferenci, kakor zgoraj omenjeno. Njegov nastop jasno kaže, da bo Francija izbrala novo smer zunanje politike. Odločen nastop napram sosedom ne bo povzročil vojne; nasprotno: če je ob tej pozni uri kaj, kar bi zabranilo novo mesarsko klanje med narodi, je to edino odločen nastop demokracije, katera bi pokazala Berlinu in Rimu, da je še na svetu močna sila, ki si upa pokazati zobe fašizmu. Enotna fronta demokracije, ki bi se borila za mir in odločno zahtevala nedotakljivost pogodb, bi bila najmočnejša obramba proti ekspanzivnosti fašizma v Evropi.

Francoska zunanja politika ima "New Deal." Ali bo smer, katero je ubral Blum, trajna ali ne, to je pač drugo vprašanje. Odgovor leži v razvoju francoske notranje politike. Edino to bo odločilo, ali bo Leon Blum zamogel nadaljevati s svojimi ambicijoznimi eksperimenti doma in v zunanjih zadevah ali ne . . .

—o—

Pripravite se za koncert društva Zvon

Cleveland (Newburg), O.— Vsak dober gospodar skrbi, da njegovo podjetje dobro napreduje in se pripravlja že dolgo prej samo radi tega, da bo uspeh tem večji in užitek najboljši.

Priljubljeno pevsko društvo Zvon se pripravlja na krasen koncert, katerega priredi 22. novembra v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti. To društvo je tudi podobno skrbnemu gospodarju, ki skrbi ne samo zase, ampak skrbi za vse in vsemu občinstvu so ti Zvonarji dobrodošli.

Je sicer še en dober mesec do koncerta, vendar se pa opozarja že sedaj, da na 22. novembra ne priredijo drugi kakšne prireditve, kajti tako krasnega koncerta in tako lepega petja, kot ga nam bo podalo pevsko društvo Zvon, se ne sliši vsak dan ter bi bila škoda, če bi ga kdo zamudil. Zato naj služi ta dopis kot prednaznanilo, da bo vsak vedel in se tudi pripravil za ta koncert. Saj vsak rad posluša prekrasne pesmi, ki jih poje Zvon, narodne in umetne. Zlasti prelepe, vsikdar lepe narodne pesmi vlečejo občinstvo na Zvonov koncert, kot: Tam na vrtni gred,i Rožic ne bom trgala in druge. To je tisto, kar človeka vleče in miče, da gre rad na tak koncert.

Ker Zvonarjev že dolgo nismo slišali in ker je to njih prvi jesenski koncert letos, zato pričakujemo težko 22. novembra.

Naj omenim ob tej priliki, da društvo Zvon sprejema tudi nove člane, posebno mladina je vabljena, da pristopi za malo vsoto 60 centov na mesec, s katero postanete član podpornega in kulturnega društva. Kdor ima glas in se čuti zmožnega, naj takoj pristopi v vrste k priljubljenim pevcem Zvona. Za narod delati in žrtvovati je vsak dolžan. Starši, opozorite svoje sinove in hčere, naj pristopijo h kulturnemu društvu Zvon. Seja je vsako 4. nedeljo v mesecu ob desetih dopoldne. Seje so mirne in kratke, ker delujemo v pravi bratski slogi. Z bratskim pozdravom,

A. M., zapisnikar.

—o—

Zabava in ples

Hrvatski radijo klub priredi v nedeljo 18. oktobra ob sedmih zvečer zabavo in ples v Hrvatskem narodnem domu, 6314 St. Clair Ave. Igrala bo najboljša godba v mestu: Frank Mates. To je češka godba, ki je igrala v Euclid Beach parku. Igrali bodo vse popularne komade za ples ter tudi slovenske in hrvatske polke. Ne smete zamuditi tega prijetnega večera. Vstopnina je samo 35c. Kupite si vstopnico vnaprej.

Vrhutega bo nastopilo 25 deklet na odru, oblečene v hrvatsko narodno nošo. Trije sodniki bodo odločili nagrade v gotovini. Med temi tremi sodniki bo tudi sodnik Frank J. Lausche, kandidat za Common Pleas sodnijo.

Pridite v nedeljo 18. oktobra v Hrvatski narodni dom, 6314 St. Clair Ave. ob sedmih zvečer.

Stephen M. Robash, tajnik.

—o—

—Tvrdka Fr. Hmeljak iz Lokavca pri Ajdovščini je darovala ves potrebni les za izgradnjo fašističnega mladinskega letovišča. Fašistični federalni tajnik se je tvrdki zahvalil.

Če verjamete al' pa ne

Ker sem že ravno pri pisanju, naj še opišem, kako smo v nekdanjih starih dobrih časih hodile naše preljube možičke iz salunov domov spremljat. Je že precej let temu, ampak kadar se na tisto spomnim, se moram kar sama pri sebi smejati, tako je bilo komično.

Bil je lep poletni večer, ko smo s sosedo in najinimi slabšimi polovicami sedeli zadej na porču. Takrat smo še skupaj stanovali v eni veliki hiši. Takoj pred nosom čez vrt so bili pa saluni. Za par trenutkov sva šli s sosedo v kuhinjo in ko se vrnevi, najinih polovic ni bilo že nikjer. Obe hkrati sva vzkliknili in se prijeli za glave: "Ja, sta že spet izginila, dedca jerhava!" Soseda je še po krščansko pristavila: "To je pa že od sile! Kakor se le malo obrnem, pa mi izgine izpred oči kakor kafra. Poštajna, poštajnasta!"

Nekaj časa sva tako sedeli in lementali in čakali. Pa možičkov le ni hotelo biti od nobenega kraja. Tukaj je treba nekaj ukreniti in priti stvari do dna. Torej jaz svetujem: "Veš kaj, Mary, ponje pojdiva!" Mary se je malo bala, jaz pa nič. Kaj bi se bala, ko se za svoje pravice in dolžnosti potegujem in vlečem!

Tam na zidu sta viseli dve mareli z velikima kljukama. Eno sem potisnila Mary v roke, drugo sem pa sama vzela. Malo korajžno, malo pa ne sva stopili čez temno dvorišče in že sva se znašli pri zadnjih vratih saluna, kjer sva slutili najina hlačmana. Stisnili sva se k zidu in čakali z marelama v roki, kakor dve neustrašeni Amaconki na bojni fronti.

Ni bilo treba dolgo čakati. Kmalu sta jo primahala in ker je bilo precej temno, naju nista opazila. Tedaj sva stopili pa v akcijo za svoje unije socialnih pravic. Najprej sem jaz vzdignila marelo in lepo s kljuko potegnila mojega hlačmana za vrat nazaj, da se je kar opotekel. Jaz nisem rekla nič, on pa samo: "Oho, tristo medvedov, kaj je pa to!" Maryn hlačman pa, ko je začutil kljuko okrog vratu, je najprej poklical na pomoč vso peklensko armado, od generala, pa vse do zadnjega vratarja, potem pa začudeno vprašal: Kga je pa tu za ana pašast?"

No ja, potem smo se pa vsi skupaj smejali in še zdaj, kadar pridemo skupaj, se spomnimo na tiste lepe čase mladih ur. Spomnimo se na tiste srečne čase, ko smo še naše preljube možičke spremljale iz salunov z marelami domov. Pa naj rečeta, kar hočeta, ustrašila sta se pa le bila in kadar sta pozneje hodila po enakih potih, sta vselej najprej previdno otipala, če je zunaj vse v redu in če vlada božji mir pred vrati. In še danes, po več kot 20 letih, se vselej, kadar se zmislim na tisto, veselo zasmejem, ha, ha, ha . . .

△

Ker je že Jontez povedal, da Rev. Trunk po coloradskih gorah opazuje divje kozle, bi jaz Jonteza vprašal, če ve, zakaj ima koza privzdignjen rep?

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

Ko smo se mu približali, je vstal in z njim se je dvignil cel roj muh in mušic, ki so se pasle na njegovem krvavem telesu.

Oduren prizor!

"Diriga Allah —! Wai Mohammed —! Diriga Hasan, Husain —!" je vpil z odurnim glasom in nam stegoval naproti ranjene roke.

Videl sem v Indiji spokornike, ki so se mučili na najneverjetnejše načine. In smilili so se mi. Temu fanatičnemu bedaku pa bi bil najrajši pripeljal zaušnico, kot pa mu dal miloščino. Ne samo radi tega, ker je s svojimi ostudnimi ranami razburjal moje že itak napete živce, ampak največ radi tega, ker me je dražila njegova neumnost. Le brezmejna, fanatična neumnost si more izmisliti take muke in ž njimi še smrt človeka, ki ni bil drugega kot navaden zemljan in ki ni imel drugih zaslug, ko da je bil v "svaščini" s "prerokom." In pri vsem tem si je ta človek seve še domišljeval, da je svetnik, in svetnik, ki bo po smrti dobil nemudoma prostor v najvišjih nebesih in ki ga morajo že tu na zemlji ljudje ponižno častiti in mu bogato miloščino dajati.

Hasan Ardšir mirza mu je vrgel zlatnik.

"Allah naj te blagoslovi!" je vzkliknil odurni berač in je dvignil roke kakor duhovnik, ki blagoslavlja.

Lindsay je segel v žep in mu dal srebrn novec, vreden deset piastrov.

"Allah je usmiljen!" je dejal berač že manj vljudno. — Ni mu Anglež dal miloščine, ampak Allah mu jo je naklonil.

Jaz pa sem poiskal oguljen piaster in mu ga vrgel pod noge.

"Svetnik" je nekaj časa novec zavzet gledal, potem pa je zavrel.

"Azdar — skopuh!" se je zadrl jezno, pa nadaljeval z neverjetno naglico in prezirljivo krileč z rokami:

"Azdar — pet azdarjev — deset azdarjev — sto azdarjev — tisoč azdarjev — deset tisoč azdarjev si ti!"

In teptal je moj novec z nogami, pljuval nanj in besnel, da nas je bilo res že strah.

Halef se je seveda koj postavil v bran za svojega gospoda in mu po arabsko povedal svoje mnenje in še prav krepko.

Opozoril sem ga:

"Pusti ga, Halef! Saj ne razume drugega ko perzijski."

Pa Halef se ni dal ugnati.

"Pri Allahu, povedal mu bom, kako mislim o njem. Pa tako, da me bo razumel. Gospod, kaj pomeni azdar?"

"Skopuh."

"Skopuh? Allah illa 'llah! Ti da si skopuh? Mu bom že povedal! Kaj se pravi bedak po perzijsko?"

"Bizaman."

"In sirovež?"

"Džaf."

Radoveden sem bil, kaj bo sedaj prišlo.

Mali Halef se je obrnil proti beraču, obrnil dlan proti njemu pa si jo obrisal ob bedru, kar velja pri beduinih za hudo žalitev ter mu zaklical:

"Bizaman! Džaf! Džaf!"

Tedaj pa, o joj, so se odprle zatvornice šiitove zgovornosti s tako silo, da smo vsi zbežali. "Sveti mučenik" je razpolagal s takimi krepkimi psovkami, da jih ni mogoče ponoviti in tako obširen je bil slovar njegovih zabavljic, da smo se še dolgo čudili njegovi "zgovornosti." Uklonili smo se sili njegovega duha in naglo odjezdili.

Vse gostejši zrak nam je vel naproti na nam zadušljivo polnil prsa. Sledovi kužne karavane so se jasno in razločno vlekli pred nami po puščavi in daleč zunaj na desni in levi od njih smo videli na odtisih bosih nog in konjskih kopit, da je vojaška straža, ki jo je radi roparjev dal turški namestnik karavanam v Kerbelo, v previdni oddaljenosti spremljala gnile tovore.

Nsem mogel več vzdržati. Tudi Anglež in Halef sta že komaj prenašala smrad.

Predlagal sem Perzu, naj vendar krene v stran od karavanske poti in naj po zgledu turške straže tudi on jezdi lepo vzporedno ž njo v čistejšem ozračju.

Pa ni hotel. Pravil je, da je za šiitskega romarja zelo zaslužno, da potuje za "dihom svojih rajnih."

Na srečo sem z neprestanim sitnarenjem dosegel vsaj toliko, da nismo prenočili v hanu, ki je v njem malo pred nami počivala karavana smrti, ampak precej daleč v stran, v strugi širokega zapuščenega kanala.

Utaborili smo se kar moč skrito in varno in tudi razpostavili straže. Okolica je kar migljala od roparskih beduinov. Nihče se ni smel oddaljiti od tabora. Predno smo legli spat, smo se posvetovali in sklenili, da bomo drugo jutro prehiteli karavano, potovali še za dne skozi Hille in prenočili ob razvalinah, ki jih imenujejo "babilonski stolp." Tam bomo počakali, da odide karavana mimo, Hasan Ardšir se ji bo pridružil malo pred Kerbelo, mi drugi pa da bomo pri razvalinah čakali na njegovo vrnitev.

Čutil sem težko utrujenost in topo, vrtajočo bolečino v glavi, čeprav me sicer glava nikdar ne boli. Bilo mi je, kot da se me loteva vročnica, ki se tujca v Orientu zelo rada prime, posebno po velikih naporih. Použil sem nekaj kinina, ki sem si ga z drugimi zdravili vred kupil pred odhodom iz Bagdada.

Legel sem, pa kljub utrujenosti nisem mogel zaspati. In ko sem končno le zadremal, so me nadlegovale odurne sanje in vsako uro sem se zbudil. Večji del noči sem prebil v polsnu.

V tem polsnu se mi je zdelo, da čujem zamolkel topot kopit. Pa nisem se zmenil.

Čudno sem se spremenil. Da sem bil zdrav, bi koj slutil nevarnost in planil na noge. — Mesto tega pa sem leno in nemarno obležal in si prigovarjal, da so bile le sanje. Vso odločnost sem izgubil, za vse, kar je bilo zunaj mene, sem otopel.

Pa mi le ni dalo miru, vstal sem in stopil pred šotor.

Danilo se je, na vzhodu je žarela zarja, in v tistih krajih je po zarji hitro svetel dan. Opazoval sem obzorje in zagledal na vzhodu v ravnini puščave temno točko, ki je prihajala vse večja. Že čez nekaj minut sem spoznal, da je ta točka jezdec.

Naglo se je bližal taboru, — Selim aga je bil.

Konj se je kadil od potu, ko se je ustavil, Selim aga pa je bil v vidni zadregi, ko je mene zagledal. Na kratko je pozdravil, privezal konja in šel mimo mene.

Stvar se mi je zdela skrajno sumljiva.

Slučaj je bil za las podoben onemu v Bagdadu, ko je mirza svoj sklep spremenil in povedal tudi Selim agi, da se ne bo pridružil karavani, ampak šele drugo jutro za njo odpotoval. Tistikrat je Selim nemudoma odšel z doma in Halef ga je videl v sumljivi družbi na pokopališču.

(Dalje prihodnjič.)

St. Clair Rifle and Hunting Club

Piše tajnik:

Po zadnji mesečni seji, ki se je vršila 1. oktobra, smo začeli streljati v dvorani na starih prostorih. Pa smo se zelo slabo izkazali za začetek. Začetek je pa vselej težak, zato se fantom za enkrat oprosti. No ja, pa če smo tisti papirnate tarče izgrešili, je pa tisto veliko bokso vsak zadel. To je pa že tudi nekaj in v prihodnje bo pa gotovo vsak bolje streljal, ko se bo že nekoliko privadil.

Klub bo streljal vsak prvi in tretji četrtek v mesecu. Torej se vrši drugo streljanje v četrtek 15. oktobra, potem 5. in 19. novembra, 3. in 17. decembra. Po novem letu se pa lahko kaj drugače spremeni, kakor bo članom bolj po volji.

Zdaj pa pozor: klubov banket in ples se vrši 10. januarja 1937 v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Pripravite se in prodajajte vstopnice. Prireditev bo nekaj, kar še nismo imeli.

Kolikor sem dobil tarč v roke, je izid zadnjega streljanja sledeč:

Novak J.	123
Antonin P.	127
Novak A.	118
Podpadec	147
Kosec	115
Stampfel	105
Buchar	80
Pirnat	74
Kobal	67
Ravnikar	96

Anton Vehar se jezi

Cleveland, O. — G. Anton Vehar se je oglasil v "E" in oplazil po mojem hrbtu, očitajoč mi, kako je to, da si upam protestirati napram Makabejcem, ki so darovali za ustanovo nove revije društveni denar. Kliče me na odgovor, rekoč: kje je pa bil Grdina takrat s protestom, ko je društvo Janeza Krstnika darovalo za cerkev sv. Vida $300? In radi tega mi očita hinavščino, streljanje kozlov in diktatorstvo. Pravi, da ne ve, kaj mi je, sem li že tako star ali bolan. Svetuje mi hladilnih obkladkov, da mi bo odleglo.

Hvala lepa g. Antonu Vevarju za take ponudbe in nasvete. Zame sicer obkladki še niso potrebni, mogoče pa da bodo potrebni za katerega njegovih loncmanov iz njegovega krdela.

Ker g. Vehar sprašuje glede društva Janeza Krstnika, češ, zakaj da nisem protestiral takrat, ko je on (Anton Vehar) takc protestiral, da bi omenjeno društvo dalo kaj za cerkev, naj mu povem, da bi bilo to v protislovju z mojim prepričanjem in mojim javnim delovanjem. Saj je društvo Janeza Krstnika katoliško društvo in tudi spada h katoliški jednoti. Vi, g. Vehar, ste bili takrat zelo nespametni, ker ste protestirali kot član katoliškega društva, ki je določilo dar cerkvi, ki se smatra vselej tudi kot narodno ustanovo. Kaj vam ni znano, da so bili ustanovitelji društva sv. Janeza Krstnika vsi katoličani? In, ali Vam ni znano, da je cerkev sv. Vida sezidana za nas Slovence, katoličane, katero smo dolžni podpirati?

Da, takrat ste Vi, g. Anton Vehar, zelo protestirali radi tistega daru, in vendar Vam ni nihče za to ponujal obkladkov, in Vam rekel, da protestirate, ker ste stari, ali bolehni.

Toda Vaš tedanji protest in moj sedanji glede Makabejcev sta si nasprotna kot noč in dan. Jaz protestiram, ker se daje denar iz društvene blagajne, katero blagajno so povečini napolnili katoličani, katoliški člani in članice. Sklep društva Makabejcev je pa bil in to sedaj že drugič, da se da za neko revijo, katere še nikjer ni in ki bo, kolikor se da posneti iz dozdaj podanih poročil ustanoviteljev dotične revije, nekaka rdeča tetka, ki bo udrihala po katoličanih.

Na drugi strani je pa odbor Jugoslovanskega kulturnega vrta poslal dvakrat prošnjo ravno tistim sobratom Makabejcem za podporo največje narodne ustanove, za katero narod dela že preko šest let, ki bo ostala in delala čast narodu in pričala o kulturnem narodu še potem, ko nas ne bo več med živimi. Pa to naše društvo Makabejcev ni ganilo niti z mezincem, da bi nam poslalo le par dolarjev v dar, medtem, ko so imeli za neko revijo, ki je še nikjer ni, kar 60 dolarjev.

Vprašam g. Antona Veharja: Ali ne vidite v tem, da sem imel prav, da sem protestiral? Na eni strani, ker se daje iz društvene blagajne za stvar, ki je še ni in kadar bo, bo pa bič za katoličane. Medtem pa gre na drugi strani za kulturni vrt, ki bo neminljiva vrednost za ime našega celokupnega jugoslovanskega naroda.

Torej: ali sem imel prav ali ne, ko sem protestiral. Vi me pa prav zlobno napadate, dasi zase nisem ničesar iskal ali pričakoval v protestu, ampak sem se potegnil le za pravico katoličanov in za korist celokupnega našega naroda. Vi pa pravite, da protestiram ali od prevelike starosti ali bolezni in mi svetujete hladilne obkladke na glavo. Zakaj niste vi sami rabili hladilnih obkladkov, ko vam je postalo pri našem društvu sv. Janeza Krstnika tako vroče, da so Vas katoliški sobratje porazili v Vašem protestu, da ste "mufali" drugam?

Anton Grdina.

Znani filmski igralec Ken Maynard ima farmo v Kaliforniji. Za poskušnjo je za oranje upregel slona, bivola, kamelo, "svete" krave iz Indije in drugo importirano živino. Toda uvidel je, da niti ena teh živali ni sposobna, da bi orala ravno brazdo, zato jih je izpregel ter nadomestil s konji in traktorji.

Demokratski shod v 32. vardi

V petek 16. oktobra priredijo skupni slovenski demokratski klubi politični shod, namenjen posebno za Slovence, ki pa bo obenem prvi otvoritveni shod v borbi, da ponovno izvolimo sedanjega predsednika F. D. Roosevelta. Mnogo rojakov je, ki bodo ta dopis brali in si mislili: Saj bo itak izvoljen, bom raje doma ostal. Nikdo naj pa ne pozabi, kakšne čase smo imeli 4 in 5 let nazaj; naj ne pozabi, da je tudi vsak posameznik prizadet, ako nimamo pravih voditeljev v državi. Zato je dolžnost vseh naših državljanov, da napolnimo dvorano in damo duška svojim željam.

Imeli bomo domače govornike, ki bodo v kratkih in jedrnatih besedah povedali in razložili, kako in kaj voliti. Nekateri člani naših klubov že več let neumorno delujejo v 23. vardi ter lahko s ponosom gledajo na svoj uspeh. Nekateri pa so postali bolj mlačni. Zato posebno vabimo one zadnje, naj pridejo ter pristopijo h klubom. Na dan, Slovenci in Slovenke, pokažimo se v množini, da pokažemo, da smo politično zreli in da se zavedamo državljanskih pravic. Pomislite samo, kaj smo bili nekoč, ko še nismo imeli političnega zastopstva in kaj smo danes. Par ljudi pa ne more vsega storiti, kadar gre za blagor nas vseh. Priborili smo si že precej ugleda in pravic, katere hočemo tudi držati. Raketirski stražniki so bili premeščeni, od katerih nekaj so v krempljih sodnije. Komur je znano, koliko škode so samo ti ljudje naredili, mora biti prepričan o uspešnem delovanju, ki so ga doprinesli člani in zastopniki našega kluba. Pristopite, sodelujte! Človek doma ne šteje, treba je stopiti na plan in pomagati pri dobrem skupnem delu in ne zabavljati čez svet potem, kajti svet je tak, kakor si ga ljudje sami naredijo. V petek se torej vidimo, da ne pozabite. Po govorih bo malo domače zabave, da se medsebojno pogovorimo.

Za skupne klube:

M. I. Lah.

ISKRENA ZAHVALA

Spodaj podpisana se lepo zahvaljujem društvenim sestram podružnice št. 14 SŽZ ter Oltarnemu društvu, ker ste tolikokrat darovale zame za sv. maše. Naj vam ljubi Bog povrne stokrat, če vam jaz ne bom mogla. Tudi jaz se vedno v molitvi spominjam na vas. Prav rada bi se vsaki članici posebej zahvalila, pa mi ni mogoče, ker me preveč bolezen muči. Če mi je pa namenjena smrt, bom pa v nebesih za vas Boga prosila. Zlasti se pa zahvaljujem predsednici Katie Rupret ter ji želim dolgo življenje ter ljubo zdravje. Lahko ste vesele, drage sestre, ker imate tako dobro predsednico Oltarne ga društva. Torej še enkrat prav iskrena hvala za vaše dobro srce, drage sestre. Nikdar vas ne bom pozabila.

Johana Kranz.

DNEVNE VESTI

Italija želi trgovsko pogodbo z Ameriko

Washington, 13. oktobra. Pravkar sem došli novi italijanski poslanik Fulvio Suvich, ki je eden najboljših laških diplomatov, bo skušal skleniti v imenu Italije novo trgovinsko pogodbo z Ameriko. Enaka pogajanja med Italijo in Ameriko so se začela že januarja meseca leta 1935, toda so popolnoma prenehala, potem ko je Italija stavila nepremagljive ovire. Na vprašanje, če namerava novi laški poslanik urediti vprašanje laškega dolga Zedinjenim državam, poslanik ni dal nobenega odgovora.

Zlati standard

Washington, 13. oktobra. Tajnik zakladnice Morgenthau je naznanil, da so se vlade Zed. držav, Anglije, in Francije odločile za nov zlati standard, ki bo uničil špekulante z denarjem in pomagal k nadaljni stabilizaciji svetovne valute. Novi zlati standard se razlikuje od starega v tem, da dovoljuje eksportiranje zlata samo posameznim vladam, ne pa privatnim špekulantom z denarjem. Zedinjene države imajo danes $11,000,000,000 zlata nakopičenega. To zlato se ne sme poslati v nobeno drugo deželo kot v Francijo ali Anglijo, razven ako se nadaljne države pridružijo paktu, ki je bil sedaj sklenjen. Novi standard zlata je določen na $35.00 od unče. Ta odredba bo mnogo pomagala, da se oživi mednarodna trgovina.

Jugoslovanske češplje so postale popularne

New York, 122. oktobra, N. Y. Times poroča, da so postale zadnja leta jugoslovanske češplje in slive, sveže ali posušene, jako popularne v raznih drugih državah. Jugoslavija je letos pridelala 45,000 metrskih ton več sliv, kot jih potrebuje doma. Od tega je že eksportirala 30,000 metričnih ton v Nemčijo, Avstrijo, Poljsko in Francijo, kjer so jugoslovanske slive silno priljubljene. Amerika se dosedaj še ni zanimala za import jugoslovanskih sliv, toda izvrstna kakovost tega sadja bo najbrž tudi v Ameriki dobila v kratkem stalne odjemalce.

Republikanski delegat zapustil Landona

New York, 13. oktobra. — Progresivni republikanski odbor naznanja, da je Ralph Strassburger, republikanski delegat na zadnji republikanski predsedniški konvenciji in lastnik več časopisov, odpovedal podporo Landonu in izjavil, da bo deloval za Roosevelta. Mr. Strassburger je bil dolgo vrsto let jako vpliven v republikanskih krogih Pennsylvanije. Ob tej priliki je Strassburger podal sledečo izjavo: "Jaz bom volil za predsednika Roosevelta, ker čutim, da je moja patriotična dolžnost, da to storim, in ker sem prepričan, da bo ponovna izvolitev Roosevelta za najboljši napredek naše dežele."

MALI OGLASI

Slabi zobje!

Zakaj bi imeli slabe zobe? Pridite v urad dr. Zupnika, kjer dobite popolno preiskavo zob in se vam pove, koliko vas bo veljalo, nakar ne boste imeli več skrbi za vaše zobe. Dolgoletne skušnje dr. Zupnika v zobozdravništvu vam bodo mnogo pomagale. Ako se je vaš zobozdravnik preseli, vam bo dr. Zupnik dokončal delo za najnižjo ceno. Obrnite se z zaupanjem do njega.

Dr. Zupnik
6121 St. Clair Ave.
uradne ure od 9. zj. do 8. zv.

Pohištvo naprodaj

za sprejemno sobo, za obednico in kuhinjo. Proda se peč in namizna posoda. Vprašajte pri Geo. Marton, 1110 E. 63rd St., zgorej. (250)

Odda se

soba s kopališčem poštenemu fantu ali ženski. Vpaša se do 12. ure zjutraj ali pa zvečer po 9. uri na 1011 E. 70th St. suite No. 5. (244)

LOUIS OBLAK
TRGOVINA S POHIŠTVOM
Pohištvo in vse potrebščine za dom.
6303 GLASS AVE.
HEnderson 2978

Morski jastreb

PREVEL — A. Š.

Preko bele srajce je imel oblečeno dolgo zeleno tuniko iz lahke svile, obrobljeno z zlatimi arabeskami. Oblečen je bil v široke hlače, segajoče mu do kolen; njegova rjava, mišičasta bedra so bila gola, njegove noge v maverskih čevljih iz rdečega usnja, ki so imeli spredaj nazaj zavite konice. Pri sebi ni imel drugega orožja ko težak nož z ročajem, v katerem so bili vdelani dragulji, in kateri mu je tičal v usnjeni nožnici za pasom.

Jard ali dva od njega je ležala druga postava; ta mož je ležal na hrbtu ter upiral komolce v tla, z dlanmi pa si je senčil oči, ko je gledal na prostrano morje. Tudi ta človek je bil visok, močan mož, in kadar se je premeknil, je zazvenel na njem oklep, izdelan iz drobnih železnih verižic. Na glavi je imel jekleno čelado, okoli katere je bil ovit zelen turban. — Poleg njega na tleh je ležal ogromen, zakrivljen scimitar v nožnici iz rjavega usnja, v kateri je bilo vdelanih mnogo jeklenih ornamentov. Njegov obraz je bil lep in bradat, toda mnogo bolj temnopolt kakor pa obraz njegovega tovariša, njegove dolge, fine roke pa so bile skoraj črne.

Sakr-el-Bahr se ni mnogo menil zanj. Gledal je doli na morje in njegov pogled se je od časa do časa ustavil spodaj ob Herkulovih votlinah, okoli katerih je bilo morje zeleno kakor emerald. Nekoliko dlje, za steno pečin, se je lahko zibalo dvoje velikih galej z visokimi jambori; vsaka teh galej je imela po petdeset vesel, poleg njiju pa je bila vsidrana še tretja, manjša, s tridesetimi vesli. Na prvi pogled je bilo jasno, da so ležale galeje tamkaj v zasedi. Nad njimi so v zraku z glasnim kričanjem letali galebi.

Sakr-el-Bahr je pogledal na morje, preko ožin proti Tarifi in proti oddaljeni evropski obali, katere temna črta se je komaj za spoznanje razločevala v tem majskem ozračju. Toda njegovi pogledi so veljali v prvi vrsti krasni ladji z belimi jadri, ki je jadrala sem preko ožine, oddaljena še nekako štiri milje. Bliže in bliže je prihajala jadrnica in bilo je več ko gotovo, da njen kapitan v tem trenutku opreza po morju in da se s skrbjo ozira, da-li ne ugleda kje desperatnih afriških gusarjev, ki so zavzeli že toliko krščanskih ladij, katere so jim prišle preblizu. Sakr-el-Bahr se je nasmehnil, ko je pomislil, kako malo se more sumiti o navzočnosti njegovih galej in kako nedolžno mora izgledati v soncu se kopajoča afriška obal krščanskemu kapitanu, ki se zdaj napeto ozira skozi svoj daljnogled po morju. In od tu, s svoje skalnate višine, bo planil kakor pravcati morski jastreb na tisto lepo ladjo z belimi jadri, čim bo prispela v primerno razdaljo.

Jadrnica je plula nič hudega sluteča v svoji smeri naprej, dokler je ni ločila samo še ena milja od prej omenjenih galej.

Gusar, ki je imel na sebi verižni oklep, je postal razburjen in je vprašujoče pogledal Sakr-el-Bahra.

"Prihaja! Prihaja!" je rekel v frankovskem žargonu, ki je bil jezik afriške obali.

"Inš Alah!" — če Bog da," se je glasil lakonski odgovor.

Med obema je spet zavladal molk. Sakr-el-Bahr si je zasenčil oči ter koncentriral svoj pogled na zastavo, ki je vihrala na velikem jamboru prihajajoče jadrnice.

"Španska ladja, Biskaine," je rekel svojemu tovarišu: "Prav! Alah naj bo zahvaljen!"

"Bo prišla v past?" se je čudil drugi.

"O, gotovo! Nič skrbi!" je odvrnil Sakr-el-Bah. "Ladja ne sumi nobene nevarnosti, kajti malokdaj se zgodi, da pridejo naše galeje tako daleč na zapad. Glej, glej, tukaj prihaja v vsem svojem španskem ponosu!"

Še ko je govoril, je ladja preplula črto demarkacije.

"Zdaj!" je vzkliknil Biskaine — Biskaine-el-Borak so ga imenovali zaradi njegove strelovite naglosti, s katero je bil vajen udariti. Zdaj se je tresel od nestrpnosti kakor privezan lovski pes.

"Ne še," se je glasil miren odgovor. "Vsak palec bliže k obali ko pride, je bilj siguren njen pogin. Daj mi pit, Abiad," je rekel enemu svojih zamorcev, katerega je ironično klical Abiad — belec.

Suženj se je obrnil, se sklonil ter vzel izpod palmovih vej glinasto majoliko, odmašil njen vrat, ki je bil zamašen s palminim listom, ter natočil v kozarec čiste studenčnice. Sakr-el-Bahr je pil počasi ne da bi izpustil iz oči prihajajočo ladjo, ki je prihajala bliže in bliže. Od tu je bilo že natančno videti pomorščake, ki so si dali opravka na krovu, kakor tudi njenega izvidnika v košu na prvem jamboru. Ko je bila jadrnica še kake pol milje od zasede, je bilo na njej nenadoma dano povelje za okret.

V tem trenutku je skočil Sakr-el-Bahr na noge v vsej svoji višini ter mahnil z veliko zeleno ruto. V tistem hipu je zadonela z ene izmed galej za skalnato steno trobenta, kateri so se takaj odzvali ostri brlizgi piščali posameznih matov, nato pa so z enim mahom pljusknila vesla in obe večji galeji sta zdrsnili iz svoje zasede. Na njiju krovih se je pojavilo mravljišče gusarjev s turbani na glavah, njihovo golo orožje se je lesketalo v majskem soncu. Ob ograjah so stali gusarji z loki in puščicami, pripravljeni, da jih izstrele na prihajajočega Španca.

Naglica tega napada je napravila med Španci največjo zmedo. Na krovu španske ladje se je oglasila trobenta in Španci so planili na svoja mesta, kamor jih je pozval njih hrabri kapitan. V tej zmedi pa so bili izgubljeni dragoceni trenutki, ko je ladja obstala na mestu z mehadrajočimi jadri. Obe galeji pa sta drseli proti njej z veliko naglico, da ji odrežeta beg na visoko morje.

Med tem pa je Sakr-el-Bahr naglo odšel nizdol, spremljan od Biskainea in obeh zamorcev. Z okretnostjo velike opice je skakal s skale na skalo, dokler ni prišel končno na morsko sipino, pred katero je bila vsidrana zadnja njegovih galej. Veslarji na galeji so dvignili vesla ter jih obdržali vodoravno, nakar so Sakr-el-Bahr in njegovi spremljevalci po teh veslih stekli ko po brvi na galejo.

Čim je dospel na ladjo, je Sakr-el-Bahr dal svoja povelja. Njegovi mati so počili s svojimi dolgimi biči, sužnji so se uprli v vesla in galeja je zdrsnila izza skal.

Sakr-el-Bahr je stal na prednjem koncu galeje s svojim težkim scimitarjem v roki, sredi svojih gusarjev, ki so nestrpno čakali, kdaj jih spusti na krščanske pse. Na srednjem jamboru nad njim je zaplapolal njegov prapor: zeleni polumesec na rdečem polju.

Nagi krščanski sužnji, priklenjeni k veslom na klopi, so se zdihovaje upirali v vesla, neusmiljeno priganjani po bičih muslimanov, in potiskali galejo naprej, da gusarji čim prej pokoljejo njihove krščanske brate.

Spredaj pa je že divjala bitka.. Gusarji so že priklenili z železnimi kavlji špansko ladjo na svojo galejo, nakar so se z muslimanskega krova vsuli muslimanski in maverski korzarji ter planili na osovražene španske pse, kateri so jih svoječasno prepodili iz njihovega andaluzijskega kalifata.

Boj je bil kratek in vroč. — Špancem, ki so bili v zmedi od vsega početka, se ni več posrečilo, da bi napravili red v svojih vrstah in da bi tako nudili uspešnejši odpor. Vendar so se postavili gusarjem hrabro v bran. Toda gusarji niso nič manj hrabro udarili in z zaničevanjem smrti so klali v imenu Alaha in njegovega preroka, pripravljeni vsak hip umreti, če je tako po godu Najusmiljenejšemu.

Ko je prispela Sakr-el-Bahrova galeja na mesto spopada, je bil boj že končan in na velikem jamboru španske ladje je že bil eden njegovih gusarjev, ki je snel z vrha špansko zastavo ter odsekal z jambora razpelo, ki je bilo pribito pod zastavo. Trenutek zatem je med silnim krikom zmagoslavnega veselja šinil kvišku prapor z zelenim polumesecem.

Dalje prihodnjič

———o———

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

V BLAG SPOMIN

SMRTI BLAGOPOKOJNE HČERKE IN SESTRICE

ANTONIJA REPIČ

ki je v angeljskem snu za vedno preminula dne 14. oktobra leta 1934.

Draga, nezabna in ljubljena hčerka in sestrica. Pred dvema letoma je sprejelo nebo v svoje osrčje angeljsko telo po katerem žaluje jadna mama, tužni oče in ljubi bratec. Ob grobu žalostne dvoletnice Ti kličemo: Mir Ti bodi med kori angeljev.

Žalujoči ostali:

Mike in *Antonija Repič*, starši;
Edward, brat.

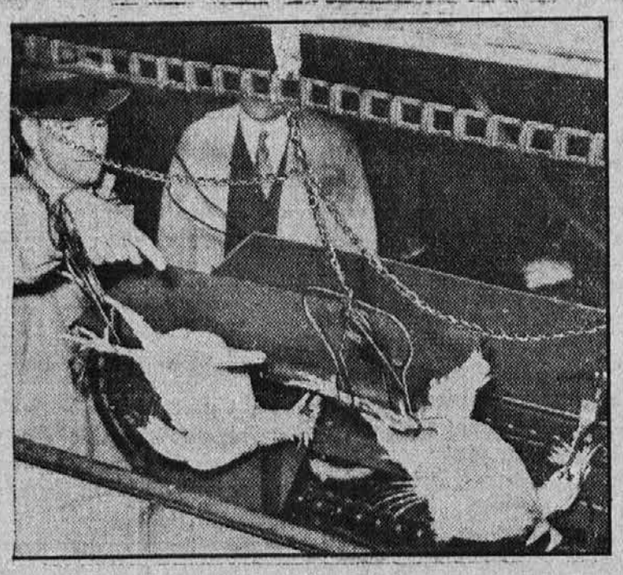

V San Franciscu imajo mesarji zelo usmiljeno srce in so začeli spravljati kokoši z elektriko na oni svet. Kokoši pritisnejo glavo na električno žico, kjer je 1000 voltov, in to zadostuje za navadno čikico. Za purane in gosi dajo pa močnejši tok elektrike.

Preostalo je še
nekaj izvodov poezij
IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE
zložil in izdal
IVAN ZUPAN
urednik "Glasila K. S. K. J."
6117 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO
Cena $1.00 s poštnino vred.
• Naročite jih sedaj, dokler zaloga ne poide!

Najboljši mošt

Kdor hoče imeti v kleti najboljšo kapljico, naj pride k nam po mošt. Imamo tudi dobre sode. Za malo ceno vam sprešamo tudi vaše grozdje. Mošt vam pripeljemo na dom. Točna in hitra postrežba, zmerne cene. Se priporočamo za naročila.

Jernej Knaus
1052 E. 62d St. HEnderson 9309

UČITE SE ANGLEŠČINE
iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena in stane samo: **$2.00**
Naročila sprejema
KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. – Cleveland, O.

Lucky za Vas —Je Lahka Kaja!

VPRAŠAJTE ONE, ČIJIH GLASOVI SO NJIH BOGASTVO!
Le glejte, kako pogosto boste našli Luckies, lahko kajo, na toaletnih mizicah zvezdnic! Oni, ki se zanašajo na svoj glas, so se naučili, da se lahko zanesejo na Luckies. Nocoj sledite zvezdnicam k lahki kaji – k Lucky!

...za čisto grlo—čisti glas!

Tudi vi — kakor zvezdnice za odrom, ki se morajo zanašati na svoje glasove — boste spoznali dobrodošlo zaščito grla v *lahki kaji* — Lucky Strike! Kajti za vsakega moškega je čisto, udobno grlo zelo velikega pomena. In za vsako žensko je dražest čistega, milega glasu res nekaj dragocenega. Zato pa tudi za moške in ženske *lahka kaja* tako dosti pomeni. Edinole *lahka kaja* — Lucky — jim nudi zaščito slavnega "Toasting" procesa. In so Luckies — *lahka kaja* — napravljene iz najdražjih *srednjih listov* tobačne rastline — ki povsem odgovarjajo njihovi želji za bogatost resnično finega tobaka!

★★ ZADNJA NOVICA! ★★

"Sweepstakes" Klubi Ustanovljeni

Po vsej deželi nam skupine navdušenih ljubiteljev pripovedujejo, da ustanavljajo klube za udeležbo Vaše Lucky Strike "Sweepstakes." Skupina 43 članov v Okmulgee, Oklahoma, piše kakor sledi:

"Mi smo z veliko skrbjo izbirali pesmi,
Ki so nam ugajale in ne,
Sedaj pa dežujejo na nas cigarete.
POZDRAVLJENE LUCKY STRIKE!"

Ali imate *vi* veselje, ki so ga drugi deležni od te velike narodne cigaretne igre? Ali ste dobili *vaše* okusne Lucky Strikes? Godba je v zraku. Naravnajte na "Your Hit Parade" – ob sredah in sobotah zvečer. Poslušajte, sodite in primerjajte melodije – potem poskusite Vaše Lucky Strike "Sweepstakes."

In če še ne kadite Luckies, kupite danes zavoček in jih tudi poskusite. Mogoče ste nekaj pogrešali. Cenili boste prednosti Luckies – Lahke Kaje bogatega, zrelega dela tobaka.

Luckies – lahka kaja
BOGATEGA, ZRELEGA DELA TOBAKA – "IT'S TOASTED"

Copyright 1936, The American Tobacco Company